

Vlaams
Parlement

stuk **2009** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 19 april 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming
met het akkoord tussen de regering
van het Koninkrijk België en de regering
van het Gemenebest van Dominica
inzake de uitwisseling van inlichtingen
met betrekking tot belastingaangelegenheden,
ondertekend te Brussel op 26 februari 2010

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	13
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	17
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	23
Advies van de Raad van State	27
Ontwerp van decreet	35
Bijlagen:	
– Nederlandse vertaling van het akkoord	41
– Engelse tekst van het akkoord	55

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Algemeen kader*****1.1. De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken***

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het ‘Global Forum’ inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken

van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. *De aansluiting van België bij het internationale proces*

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijklopend zou zijn aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In 2008 heeft België vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud tegen de OESO-modeltekst, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een verdragsbepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. *Versnelling van het proces*

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij de OESO-modeltekst. De staten die deel uitmaken van het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van de OESO-modeltekst. België stond op de ‘grijze lijst’ van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van de OESO-modeltekst. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte lijst’ met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake het uitwisselen van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

1.5. *De beleidsmatige en juridische context in België*

Binnen de huidige Europese juridische context is de bevoegdheid van België onaangetaast gebleven wanneer het gaat om het sluiten van akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Die akkoorden zijn bovendien in overeenstemming met de principes van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

2. De OESO-modeltekst

In de schoot van het Global Forum kreeg een werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van zowel OESO-lidstaten als niet-leden die de verbintenis zijn aangegaan om zich aan te sluiten bij de OESO-standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, de opdracht een rechtsinstrument te ontwikkelen dat kan worden gebruikt voor het starten van een effectieve uitwisseling van inlichtingen met het oog het OESO-initiatief inzake schadelijke belastingpraktijken. De modeltekst is de norm voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

Wanneer het sluiten van een dubbelbelastingverdrag onmogelijk blijkt, kan de uitwisseling van inlichtingen worden geregeld door een specifiek akkoord ad hoc waarvan de bepalingen zijn gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

3. Inhoud van het akkoord

Het akkoord heeft tot doel inlichtingen uit te wisselen die ‘naar verwachting relevant zijn’ voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende staten met betrekking tot de vermelde belastingen.

Het akkoord biedt eveneens de mogelijkheid om belastingcontroles in het buitenland uit te voeren.

Het akkoord is grotendeels gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Dat modelakkoord maakt de internationaal vereiste norm uit voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

4. Belang voor Vlaanderen

Overeenkomstig artikel 3, §1, is het voorliggende akkoord van toepassing op volgende Belgische belastingen:

- a) de personenbelastingen;
- b) de vennootschapsbelasting;
- c) de rechtspersonenbelasting;
- d) de belasting niet-inwoners;
- e) de belasting over de toegevoegde waarde (btw).

De onroerende voorheffing maakt historisch gezien deel uit van deze vier belastingen, op grond van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), titel VI. Aan de vier belastingen gemene bepalingen, artikelen 251-260ter, WIB. De jongste jaren wordt de onroerende voorheffing evenwel niet meer verrekend met deze inkomstenbelastingen, wat ook toeliet om deze belasting te regionaliseren. Overeenkomstig artikel 3, eerste lid, 5°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten is de onroerende voorheffing een gewestelijke belasting, die wordt geheven door het Vlaamse Gewest zelf.

Artikel 3, 2°, van het voorliggende akkoord bepaalt dat de overeenkomstsluitende partijen in onderlinge overeenstemming, eenvoudig via briefwisseling langs diplomatieke weg, het toepassingsgebied van het akkoord kunnen uitbreiden tot identieke of substantieel soortgelijke belastingen, maar tevens tot andere belastingen. De laatste zin van dit artikel 3, 2°, luidt immers dat de verdragspartijen het toepassingsgebied qua belastingen kunnen uitbreiden, zonder precisering.

Bijgevolg is de instemming van het Vlaams Parlement met de voorliggende akte vereist.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

In de preambule erkennen de verdragspartijen dat er een behoefte is aan samenwerking en uitwisseling van inlichtingen inzake strafrechtelijke en burgerlijke belastingaangelegenheden. Zij willen de termijnen en de voorwaarden voor de gegevensuitwisseling verbeteren en vergemakkelijken en zullen zich niet inlaten met het ‘hengelen’ naar inlichtingen of geen inlichtingen vragen waarvan het weinig waarschijnlijk is dat zij relevant zijn voor de opheldering van belastingzaken.

Artikel 1 beschrijft het doel en de werkingssfeer van het akkoord. Via hun bevoegde overheden verlenen de overeenkomstsluitende staten elkaar bijstand door gegevens uit te wisselen die ‘naar verwachting relevant zijn’ voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de in het akkoord bedoelde belastingen. De bijstand omvat in elk geval de inlichtingen waarvan wordt verwacht dat zij relevant zullen zijn voor de bepaling, de vestiging of de invordering van belastingen, alsook voor de onderzoeken of vervolgingen die daarmee verband houden. De informatie wordt als vertrouwelijk behandeld. De rechten en de bescherming die worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.

De norm van ‘waarschijnlijke relevantie’ heeft tot doel te verzekeren dat de gegevensuitwisseling zo ruim mogelijk is, waarbij evenwel duidelijk wordt aangegeven dat het de partijen niet vrij staat om naar inlichtingen te hengelen of te vragen naar informatie waarvan het weinig waarschijnlijk is dat zij relevant zal zijn voor de opheldering van de fiscale toestand van een belastingplichtige. Zoals boven vermeld is dit laatste uitdrukkelijk opgenomen in de preambule.

Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen pas definitief kan worden beoordeeld nadat de verzoekende partij ze heeft ontvangen, mag op zich geen voldoende reden zijn voor de aangezochte partij om de informatie niet te verstrekken. Het is bovendien niet noodzakelijk dat er aanwijzingen van belastingfraude in het dossier voorkomen. Het volstaat dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de inlichtingen relevant zijn.

Artikel 2 betreffende het rechtsgebied stelt dat de aangezochte partij inlichtingen zal verstrekken, ongeacht of de betrokken persoon inwoner of onderdaan is van een verdragspartij, en ongeacht of de inlichtingen in het bezit zijn van een inwoner of onderdaan van een partij.

Het woord ‘overheden’ moet ruim worden geïnterpreteerd. Naast de belastingdiensten worden ook alle openbare diensten, instellingen en inrichtingen bedoeld die verplicht zijn hun beschikbare informatie te verstrekken aan ambtenaren die zijn belast met de vestiging of de invordering van belastingen.

De verplichting om gegevens mee te delen, wordt niet beperkt door de woonplaats of de nationaliteit van de persoon waarmee de inlichtingen verband houden of van de persoon die in bezit is van de inlichtingen.

Artikel 3 stelt dat het akkoord in België van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de belasting over de toegevoegde waarde (btw).

Paragraaf 2 bepaalt dat het akkoord ook van toepassing is op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het akkoord worden

gevestigd indien de bevoegde overheden van beide partijen zulks overeenkomen. De bevoegde overheden brengen elkaar op de hoogte van alle belangrijke wijzigingen die betrekking hebben op de belastingheffing en van ermee verband houdende middelen voor gegevensverzameling.

De verdragspartijen mogen in onderlinge overeenstemming de belastingen waarop het akkoord van toepassing is, uitbreiden. Zoals vermeld heeft België van deze mogelijkheid gebruikgemaakt, waardoor het akkoord van toepassing is op belastingen van elke soort en benaming, ook die welke door de staatkundige onderdelen worden geheven.

Artikel 4 geeft een aantal gebruikelijke definities zoals ‘vennootschap’, ‘bevoegde overheid’ (voor België betreft het de federale minister van Financiën of diens vertegenwoordiger), ‘inlichtingen’, ‘persoon’ en ‘belasting’. Het gaat doorgaans om gebruikelijke definities. Een aantal begripsomschrijvingen komt eveneens voor in de algemene belastingovereenkomsten die betrekking hebben op de inkomstenbelastingen.

Elke niet omschreven term heeft de betekenis die hij op een bepaald tijdstip heeft volgens het recht van een verdragspartij, waarbij elke betekenis overeenkomstig het in die partij van toepassing zijnde belastingrecht voorrang heeft op een betekenis die eraan wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden.

Artikel 5 heeft betrekking op de uitwisseling van inlichtingen op verzoek.

De algemene regel is overeenkomstig paragraaf 1 dat de aangezochte partij op verzoek inlichtingen moet verstrekken. Het is duidelijk dat het akkoord enkel van toepassing is op de uitwisseling van de gevraagde informatie die betrekking heeft op een specifieke controle, een specifiek verhoor of onderzoek, en niet op de automatische of spontane gegevensuitwisseling. De OESO wilde gerichte normen instellen voor de uitwisseling van inlichtingen die in de hele wereld kunnen worden toegepast en die door alle financiële centra en alle ‘belastingparadijzen’ kunnen worden goedgekeurd. Het OESO-modelakkoord wil daarom een passend evenwicht bereiken tussen enerzijds de noodzaak om de toegang tot betrouwbare financiële inlichtingen vast te leggen, en anderzijds de noodzaak om te vermijden dat de economie van de betrokken staten lasten zouden worden opgelegd op het vlak van fiscale discipline die deze landen te zwaar en zelfs irrealistisch zouden beschouwen.

De inlichtingen moeten worden uitgewisseld ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte staat als strafrechtelijk misdrijf zouden worden beschouwd indien ze in die staat zouden plaatsvinden.

Paragraaf 2 preciseert dat de aangezochte partij alle middelen moet aanwenden om de gevraagde informatie te verkrijgen en zich niet mag verlaten op inlichtingen die in het bezit zijn van haar belastingadministratie.

De inlichtingen moeten worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte partij die informatie nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden. Deze bepaling is noodzakelijk. Indien er wel een fiscaal belang zou zijn vereist, zou de gegevensuitwisseling ondoeltreffend kunnen worden.

Paragraaf 3 bepaalt dat de aangezochte partij gegevens moet verstrekken in de vorm van getuigenverklaringen of voor echt verklaarde afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover dat op grond van haar wetgeving is toegestaan.

Paragraaf 4 wijkt af van de nationale wetgeving in die zin dat hij stelt dat het feit dat informatie in het bezit is van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger

of een vertrouwenspersoon, geen reden mag zijn om inlichtingen niet te verstrekken. De aangezochte partij moet ook inlichtingen verstrekken met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, partnerships, gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen en andere stelsels. Deze paragraaf wil de uitwisseling van inlichtingen effectief doen plaatsvinden, zelfs indien de wetgeving of de interne regelgeving de aangezochte partij verhinderen om de informatie te verkrijgen. De paragraaf verschilt ook van het OESO-modelakkoord.

Volgens paragraaf 5 doet het akkoord voor de verdragspartijen niet de verplichting ontstaan om inlichtingen te verwerven of te verstrekken inzake eigendom die betrekking hebben op beursgenoteerde bedrijven of openbare gemeenschappelijke beleggingsfondsen of -stelsels, waarvoor de wettelijke bewaartermijn is verstreken of die geen betrekking hebben op de belastingplichtige en die in het bezit zijn van of onder toezicht staan van een persoon die niet de belastingplichtige is.

Paragraaf 6 somt op welke gegevens het verzoek om inlichtingen moet bevatten. De procedure van de gegevensuitwisseling mag er niet toe leiden dat de last van het proces van de bepaling, de vestiging of de invordering van een belasting wordt doorgeschoven naar de aangezochte partij.

Paragraaf 7 bepaalt dat de aangezochte verdragspartij de informatie zo vlug mogelijk moet verstrekken en overeenkomstig paragraaf 8 moet de bevoegde overheid van de aangezochte de autoriteiten van de verzoekende partij verwittigen wanneer hij er niet in slaagt de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken binnen 90 dagen, wanneer hij wordt geconfronteerd met hindernissen of wanneer hij weigert de inlichtingen te verstrekken.

Artikel 6 beschrijft de regeling voor belastingcontroles in het buitenland. De aangezochte partij kan, zonder dat zij daartoe is verplicht, vertegenwoordigers van de verzoekende partij de toelating geven om op haar grondgebied personen te ondervragen en documenten te raadplegen met schriftelijke toestemming van de betrokken personen. De aangezochte partij mag de voorwaarden bepalen waaronder de controles plaatsvinden.

Overeenkomstig paragraaf 2 kan de aangezochte partij ook toestaan dat vertegenwoordigers van de andere partij aanwezig zijn bij een belastingcontrole die de aangezochte partij op haar grondgebied uitvoert.

Volgens paragraaf 3 stelt de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende partij die de controle uitvoert, de bevoegde overheid van de andere partij in kennis van tijdstip en plaats van de controle, de identiteit van de controleur en de vereiste procedures en voorwaarden.

Artikel 7 bepaalt in welke gevallen de aangezochte partij mag weigeren de gevraagde inlichtingen te verstrekken:

- wanneer het verzoek niet conform het akkoord is ingediend;
- wanneer de verzoekende partij niet alle beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer de aanwending van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden;
- wanneer het bekendmaken van inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde;
- wanneer de bescherming van vertrouwelijkheid van toepassing is op inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen;
- wanneer de inlichtingen vertrouwelijke communicatie tussen een cliënt en een advocaat of een andere wettelijke vertegenwoordiger zou bekendmaken wanneer die communicatie plaatsvindt in het kader van juridisch advies of om te worden gebruikt in een

- gerechtelijke actie; de bescherming van de vertrouwelijkheid is evenwel niet van toepassing op inlichtingen die in het bezit worden gehouden om een overtreding in de hand te werken, en niets belet een advocaat of een wettelijke vertegenwoordiger de naam en het adres van een cliënt mee te delen wanneer dat geen inbreuk vormt op de bescherming van de vertrouwelijkheid;
- wanneer de bevoegde overheid van de verzoekende partij de inlichtingen niet zou kunnen verkrijgen ingevolge haar eigen recht of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden;
 - wanneer door de inlichtingen de toepassing mogelijk wordt van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende partij die discriminatie inhoudt.

Een verzoek kan niet worden afgewezen wanneer de belastingvordering wordt betwist (paragraaf 5).

Artikel 8 legt het vertrouwelijk karakter van de verkregen informatie vast. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gesteld van andere personen, entiteiten of overheden zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde overheid van de aangezochte partij.

Paragraaf 2 stelt dat wanneer de gegevensuitwisseling betrekking heeft op een natuurlijke persoon waarvan de identiteit is of kan worden vastgesteld, de bepalingen van artikel 199 van de Economische Partnerschapsovereenkomst tussen de EU en de CARIFORUM-staten worden toegepast.

Artikel 9 bepaalt welke partij de kosten van de bijstand draagt. De aangezochte partij neemt in principe de indirecte kosten (activiteiten van ambtenaren, afschriften van documenten enzovoort) ten laste. Directe kosten die specifiek zijn gemaakt (bijvoorbeeld het inschakelen van externe raadgevers) worden gedragen door de verzoekende partij.

De bevoegde overheden kunnen evenwel geval per geval onderling overeenkomen de kosten anders te verdelen. Zij plegen vooraf overleg wanneer de kosten naar verwachting aanzienlijk zullen zijn.

Artikel 10 heeft betrekking op de regeling door onderling overleg van moeilijkheden of twijfelpunten inzake de interpretatie of de toepassing van het akkoord. De verdragspartijen kunnen ook onderlinge overeenstemming bereiken over de procedures die moeten worden gevolgd ingevolge de artikelen 5, 6 en 9.

Artikel 11 stelt dat de partijen alle wetgevende maatregelen treffen die nodig zijn om te voldoen aan en ter uitvoering van de verdragsbepalingen.

Artikel 12 bepaalt dat het akkoord in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de partijen elkaar hebben gemeld dat hun interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het akkoord vinden wat strafrechtelijke belastingaangelegenheden betreft, toepassing op de datum van inwerkingtreding van het akkoord. Voor alle andere aangelegenheden is het akkoord van toepassing op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin het akkoord in werking is getreden. Wanneer er geen belastbaar tijdperk is, is het akkoord van toepassing op belastingen die zijn verschuldigd ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op de inwerkingtreding van het akkoord.

Artikel 13 biedt elke partij de mogelijkheid om het akkoord schriftelijk te beëindigen. De beëindiging wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een periode van zes maanden na de datum waarop de andere partij de kennisgeving

van beëindiging heeft ontvangen. Na de beëindiging blijven de partijen gebonden door artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge het akkoord werden verkregen.

Het akkoord is enkel in het Engels opgesteld. Deze tekst wordt samen met een Nederlandse vertaling voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het akkoord

Na de onderhandelingen tussen de federale overheid en de autoriteiten van het Gemeenebest van Dominica, ondertekenden zij het akkoord in Brussel op 26 februari 2010.

Op 27 april 2010 brachten de verenigde kamers van de afdeling Wetgeving van de Raad van State op verzoek van de federale minister van Buitenlandse Zaken verscheidene adviezen uit over het wetsontwerp tot instemming met soortgelijke akkoorden. Volgens de Raad van State hebben zulke akkoorden een gemengd karakter.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het akkoord vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het protocol vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Hierna richtte de Federale Overheidsdienst (FOD Financiën) aan Dominica een brief, waarin de federale overheid voorstelt dit akkoord uit te breiden tot belastingen van elke soort en benaming geheven door de staatkundige onderdelen, hetzij enkel aan Belgische zijde, hetzij aan beide zijden, zich steunend op verdragsartikel 3, 2°, in fine. Dominica antwoordde per brief dat het instemt met dergelijke uitbreiding aan Belgische zijde. Aangezien de bevoegde regeringen van de uitbreidingsclausule van dat artikel gebruik hebben gemaakt en nog kunnen maken om gewest- en gemeenschapsbelastingen onder deze verdragen te laten vallen, is de instemming van het parlement vereist voor het Gewest en de Gemeenschap.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV bracht op 31 juli 2012 advies uit over de akkoorden met Dominica, Grenada en Montserrat (advies 2012/17). In dat advies verwijst de Raad naar eerder uitgebrachte adviezen over soortgelijke akkoorden. De Raad beperkt zich tot enkele aandachtspunten met betrekking tot de inhoud van de akkoorden.

De Strategische Adviesraad merkt op dat de inhoud van de voorliggende akkoorden tot uitwisseling van fiscale inlichtingen ('Tax Information Exchange Agreements', TIEA's) in grote mate is gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Verder stelt de Raad dat de teksten van de overeenkomsten sterk gelijklopend zijn.

Daarnaast merkt de Raad op dat de uitbreiding van de toepassing van de overeenkomst op de deelstaten voor Dominica werd geregeld via een uitwisseling van brieven en een verbale nota.

De Vlaamse Regering stelt vast dat de Raad zich akkoord verklaart met het voorliggende voorontwerp van decreet. Het advies van de Raad behoeft geen repliek.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 6 december 2012 (kenmerk 52.385/1) over het voorontwerp van instemmingsdecreet volgende opmerkingen.

De Raad van State stelt de vraag wie in België een gevolg zal geven aan een verzoek om inlichtingen vanwege de bevoegde autoriteit van het Gemenebest van Dominica. Aangezien het om een dubbel gemengd akkoord gaat, kan onder ‘bevoegde autoriteit’ niet enkel de federale minister van Financiën worden verstaan, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot wie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor om daarover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Vervolgens merkt de Raad van State op dat het instemmingsdecreet aangevuld kan worden met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien geweigerd wordt mee te werken aan onderzoeksmaatregelen.

Ten slotte stelt de Raad van State vast dat de Vlaamse Regering vasthoudt aan een ruime lezing van artikel 3, §2, van het voorliggende akkoord, die impliceert dat het akkoord dubbel gemengd is, zowel ten aanzien van de gemeenschappen als de gewesten. In die visie acht ze het correct dat in artikel 1 van het ontwerp wordt vermeld dat het decreet ook een gemeenschapsaangelegenheid betreft.

De Vlaamse Regering antwoordt als volgt op dit advies van de Raad van State.

Wat de aanbeveling tot oprichting van een coördinatiemechanisme en -orgaan betreft, wijst de Vlaamse Regering op het feit dat de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg plegen met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoorden al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere akkoord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al ondertekend zijn, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet met het oog op het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Op federaal niveau worden strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen evenmin opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruikmaakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB, 1992, hoofdstuk III. Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X. Strafbepalingen, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorhef-

ting die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverteerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen (WIGB), worden in artikel 2, WIGB, een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

De derde opmerking behoeft geen repliek.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Op 7 november 2012 besliste het dagelijks bestuur van de SERV om over dit akkoord met Dominica geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen. De Raad van de SERV heeft deze beslissing op 12 december 2012 bekrachtigd.

De Vlaamse Regering neemt hiervan akte en meent dat met deze beslissing voldaan is aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en
de regering van het Gemeenebest van Dominica
inzake de uitwisseling van inlichtingen
met betrekking tot belastingaangelegenheden,
ondertekend te Brussel op 26 februari 2010**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Gemenebest van Dominica inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 26 februari 2010, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
http://www.sariv.be

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

uw bericht van 25 juni 2012	uw kenmerk DepFB/BORG/12-0873	ons kenmerk Advies 2012/17	bijlagen
vragen naar / e-mail Freddy.Evens@iv.vlaanderen.be	telefoonnummer 02 553 01 81	datum 31 juli 2012	

Betreft: Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Dominica, Grenada en Montserrat

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 25 mei 2012 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Dominica (ondertekend op 26 februari 2010), Grenada (ondertekend op 15 en 18 maart 2010) en Montserrat (ondertekend op 16 februari 2010) (hierna: “de overeenkomsten”). Zij gelastte u het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 26 juni 2012 keurde de Raad dit advies goed.

De Raad bracht reeds eerder over gelijkaardige overeenkomsten een advies uit.¹ Voor een schets van het globale kader verwijst hij naar zijn eerdere adviezen over o.m. de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.²

¹ SARiV, *Briefadvies over de voorontwerpen van instemmingsdecreet met de akkoorden tussen België en respectievelijk het Gemeenebest van de Bahama's, Saint Lucia, Saint Vincent & de Grenadines en Saint Kitts & Nevis inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden*, Advies 2012/06, 19 april 2012; SARiV, *Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Andorra, Liechtenstein en Gibraltar*, Advies 2012/16, 9 juli 2012.

² SARiV, *Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag*, Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, *Advies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009)*, Advies 2012/2, 9 februari 2012; SARiV, *Advies over diverse dubbelbelastingverdragen met Europese landen*, Advies 2012/15, 9 juli 2012.

Flemish Foreign Affairs Council

Tijdens zijn plenaire vergadering van 17 april 2012 formuleerde de Raad de bedenking dat, gelet op de grote hoeveelheid voorontwerpen van decreet ter instemming met dubbelbelastingverdragen en akkoorden inzake uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden die hem ter advisering worden voorgelegd, het gegeven dat deze verdragen onderling vele gelijkenissen vertonen en een beperkte impact op Vlaanderen hebben, en in acht genomen de personeelsbeperkingen van zijn secretariaat, hij zich voor de toekomst genoodzaakt zal zien zich in zijn adviezen tot een aantal bondige opmerkingen m.b.t. tot dit soort voorontwerpen van decreet te beperken. Hij zal daarbij vooral aandacht hebben voor de wijze waarop deze overeenkomsten ook van toepassing worden op Vlaanderen. In zijn vorige adviezen m.b.t. dubbelbelastingverdragen heeft de Raad immers zijn belangrijkste opmerkingen reeds geformuleerd. Hij heeft dit standpunt bevestigd tijdens zijn vergadering van 26 juni 2012. De voorliggende overeenkomsten werden niet meer aan een grondig vergelijkend onderzoek onderworpen. Niettemin maakt de Raad de volgende opmerkingen.

De voorliggende overeenkomsten zijn akkoorden tot uitwisseling van fiscale inlichtingen (*"tax information exchange agreements"*). De inhoud van de overeenkomsten is in grote mate gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. De bijstand omvat in elk geval de inlichtingen waarvan wordt verwacht dat zij relevant zullen zijn voor de bepaling, de vestiging of de invordering van belastingen alsook voor onderzoeken of vervolgingen die daarmee verband houden. Anderzijds wordt ook duidelijk aangegeven dat het niet vrij staat om te hengelen (*"fishing"*) naar informatie of te vragen naar informatie waarvan het weinig waarschijnlijk is dat zij relevant is voor de opheldering van de fiscale toestand van de belastingplichtige.

Bij de stukken die op de Vlaamse Regering voorlagen is ook een interessante nota over dubbelbelastingverdragen toegevoegd (VR 2012 2505 DOC 0456/3), die een verduidelijking biedt bij de recente adviezen van de Raad van State inzake de fiscaliteit van de gemeenschappen en de verschillende gewestbelastingen waarop zij van toepassing zijn.

De teksten van de overeenkomsten zijn sterk gelijklopend. Het artikel 7 betreffende de mogelijkheid een verzoek af te wijzen is echter anders geformuleerd in de overeenkomst met Dominica, waarbij de bescherming van de vertrouwelijkheid beperkender is omschreven in paragraaf 4 en paragraaf 6 stelt dat de verplichting tot uitwisseling van inlichtingen komt te vervallen indien de verzoekende Partij ingevolge haar eigen recht of in de normale gang van administratieve werkzaamheden deze inlichtingen niet zou kunnen verkrijgen. In overeenstemming met de opheffing van het bankgeheim voorziet artikel 5 paragraaf 4 van de overeenkomsten in de uitwisseling van informatie ook als die in het bezit is van een bank, een financiële instelling, een trust of stichting. Daarnaast voorzien de overeenkomsten in dezelfde paragraaf tevens in de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot eigendom van vennootschappen, partnerships, gemeenschappelijke belegging stelsels, trusts, stichtingen en andere stelsels.

Via een uitwisseling van brieven en een verbale nota werd de uitbreiding van de toepassing van de overeenkomst op de deelstaten geregeld voor Dominica. De overeenkomsten met Grenada en Montserrat zullen ook van toepassing zijn op de deelstaten. In de memorie van toelichting wordt verwezen naar briefwisseling van de Federale Overheidsdienst Financiën met Grenada en Montserrat, waarop nog geen antwoord werd ontvangen. Deze briefwisseling was niet bij het dossier gevoegd en kon derhalve niet door de Raad worden onderzocht.

De Raad gaat akkoord met de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden tussen België en respectievelijk Dominica, Grenada en Montserrat inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

Hoogachtend,

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'J. Wouters', with a long horizontal stroke extending to the right.

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter SARiV

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'F. Evens', with a long horizontal stroke extending to the right.

Freddy Evens
Secretaris SARiV

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke
Ordering en Sport
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19

1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121107_DBV-TIEA_jbit

Brussel
7 november 2012

Adviesvragen over dubbelbelastingverdragen en TIEA's

Mijnheer de Minister,

De voorbije maanden werd de SERV om advies gevraagd over achttien dubbelbelastingverdragen (DBV) en twaalf akkoorden inzake de uitwisseling van gegevens met betrekking tot belastingaangelegenheden (TIEA). De komende maanden worden bovendien nog tal van dergelijke adviesvragen verwacht.

Fiscaliteit is voor de sociale partners een belangrijk thema. De SERV neemt zijn opdracht op dit domein dan ook zeer ernstig. Toch wil de SERV afzien van verdere advisering over de DBV's en TIEA's. De reden hiervoor is dat het gaat om internationale overeenkomsten die pas in een laat stadium van de procedure ter advisering worden voorgelegd. De onderhandelingen over de overeenkomst werden reeds beëindigd, zodat een eventueel SERV-advies nog weinig impact heeft. Wel kan de SERV, indien hij dit wenselijk acht, op elk moment op eigen initiatief een advies uitbrengen, ook als het over internationale overeenkomsten gaat, en dit conform het SERV-decreet.

Met dit standpunt is de SERV consequent met de interne lijn die in 2010 nogmaals aan de Vlaamse Regering gecommuniceerd werd, om advisering over internationale verdragen over te laten aan de SARIV.

Hoogachtend,

i.o. E.h

Esther DEMAN

Adjunct-administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
Voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121212_9DBVs_5TIEAs_bekrADV_jbkv

Brussel
12 december 2012

Adviesvragen voorontwerpen van decreet tot instemming met

- DBV's met Denemarken, San Marino, Noorwegen, Oostenrijk, Finland, IJsland, Malta, de Tsjechische Republiek en Griekenland
- TIEA'S met Monserrat, Dominica, Grenada, Antigua & Barbuda en Anguilla.

Mijnheer de Minister,

Op 7 november jl. werd u een antwoord op bovenvermelde adviesvragen onder voorbehoud overgemaakt.

Op zijn bijeenkomst van heden heeft de raad van de SERV dit antwoord bekrachtigd.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 0111 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.385/1
van 6 december 2012

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Gemenebest van Dominica inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 26 februari 2010’

Op 14 november 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Gemeenebest van Dominica inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 26 februari 2010’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 december 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Lieven DENYS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anja SOMERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 december 2012.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met een akkoord met de regering van het Gemenebest van Dominica inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Uit de documenten gevoegd bij de adviesaanvraag blijkt dat de Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, op 26 oktober 2010 heeft geoordeeld dat het akkoord een gemengd verdrag is.²

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van het Gemenebest van Dominica.

Uit artikel 4, paragraaf 1, e), van het verdrag volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van het Gemenebest van Dominica weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ te sluiten.³

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

³ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 ‘tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten

4. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

Het staat aan de auteur van het ontwerp om zich over deze vraag uit te spreken en om, in functie van zijn bedoelingen, eventueel het instemmingsdecreet aan te vullen met normatieve bepalingen in die zin.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

5.1. Volgens artikel 1 van het ontwerp regelt het decreet “een gemeenschaps-en een gewestaangelegenheid”.

5.2. Artikel 1 van het akkoord bepaalt het doel en de werkingssfeer ervan. Dat artikel luidt:

“(vertaling) Via hun bevoegde autoriteiten zullen de overeenkomstsluitende Partijen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de respectieve wetgevingen van de overeenkomstsluitende Partijen met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, daaronder begrepen inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging en de invordering van die belastingen, voor de invordering en de tenuitvoerlegging van belastingvorderingen, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake strafrechtelijke belastingaangelegenheden. De inlichtingen worden uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord en worden als vertrouwelijk behandeld op de wijze die is bepaald in artikel 8. De rechten en bescherming die door de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte overeenkomstsluitende Partij worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.”

Artikel 3 van het akkoord bepaalt de belastingen waarop het van toepassing is. Wat België betreft, gaat het om de personenbelasting, de vennootschapbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de belasting over de toegevoegde waarde (paragraaf 1, b, van het artikel).

Het akkoord is ook van toepassing op “alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die door elke overeenkomstsluitende Partij na de datum van de ondertekening van dit Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen dat overeenkomen. (...). Bovendien mogen de belastingen waarop het Akkoord van toepassing is, door de overeenkomstsluitende Partijen in onderlinge overeenstemming via een wisseling van brieven langs diplomatieke weg worden uitgebreid” (paragraaf 2 van het artikel).

voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

5.3. In advies 49.605/1⁴ heeft de afdeling Wetgeving het volgende opgemerkt over het akkoord:

“Wat de gemeenschappen betreft, gaat het echter niet om een gemengd verdrag. Artikel 3, paragraaf 1, b), van het akkoord bepaalt immers dat wat België betreft dit akkoord betrekking heeft op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de belasting over de toegevoegde waarde. Gelet op het gegeven dat de gemeenschappen geen bevoegdheid hebben wat die belastingen betreft,⁵ dient het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap zijn instemming niet te verlenen.”

Die beoordeling is gestoeld op de lezing van artikel 3, paragraaf 2, van het akkoord, in samenhang met de opsomming, in paragraaf 1 van hetzelfde artikel, van de belastingen waarop het akkoord aanvankelijk van toepassing is.

De betrokken overheden blijken evenwel een andere lezing te hebben van het akkoord.

Uit de bij het ontwerp gevoegde stukken blijkt dat met een brief van 19 april 2011 aan het Gemenebest van Dominica is meegedeeld dat de federale overheid voorstelt dit akkoord uit te breiden tot belastingen van elke soort en benaming geheven door de staatkundige onderdelen, hetzij enkel aan Belgische zijde, hetzij aan beide zijden.

Ook de Vlaamse Regering heeft zich aangesloten bij de ruimere lezing, zoals blijkt uit de memorie van toelichting bij het om advies voorgelegde ontwerp:

“Aangezien de bevoegde regeringen van de uitbreidingsclausule van dat artikel hebben gebruik gemaakt en nog kunnen maken om gewest- en gemeenschapsbelastingen eveneens onder deze verdragen te laten vallen is de instemming van het Parlement vereist voor het Gewest en de Gemeenschap.”

Indien vastgehouden wordt aan de ruimere lezing van artikel 3, paragraaf 2, van het akkoord, dient in artikel 1 van het ontwerp inderdaad te worden vermeld dat het decreet ook een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

⁴ AdvRvS 49.605/1 van 23 juni 2011, over een voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Zustimmung zu dem Abkommen zwischen der Regierung des Königreichs Belgien und der Regierung des Commonwealth Dominica über den Informationsaustausch in Steuersachen, geschehen zu Brüssel am 26. Februar 2010’.

⁵ (*Voetmoot nr. 4 van het advies*) Artikel 170, § 2, tweede lid, van de Grondwet; artikel 1 van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid; GwH 4 maart 2008, nr. 44/2008, B.4.5.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Gemenebest van Dominica inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 26 februari 2010, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 22 maart 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN:

- Nederlandse vertaling van het akkoord
- Engelse tekst van het akkoord

VERTALING

AKKOORD

TUSSEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN HET GEMENEBEST VAN DOMINICA

INZAKE DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN

**AKKOORD
TUSSEN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE REGERING VAN HET GEMENEBEST VAN DOMINICA
INZAKE DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN
MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN HET GEMENEBEST VAN DOMINICA,

OVERWEGEND dat de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Gemenebest van Dominica (“de overeenkomstsluitende Partijen”) erkennen dat er een behoefte is aan samenwerking en uitwisseling van inlichtingen inzake strafrechtelijke en burgerlijke belastingaangelegenheden;

OVERWEGEND dat de overeenkomstsluitende Partijen de termijnen en de voorwaarden voor de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen wensen te verbeteren en te vergemakkelijken;

OVERWEGEND dat de overeenkomstsluitende Partijen erkennen dat zij zich niet zullen inlaten met het “hengelen” naar inlichtingen of geen inlichtingen zullen vragen waarvan het weinig waarschijnlijk is dat ze relevant zijn voor de opheldering van de belastingzaken van een welbepaalde belastingplichtige;

ZIJN de overeenkomstsluitende Partijen, wensende een Akkoord te sluiten om de uitwisseling van inlichtingen inzake belastingaangelegenheden te vergemakkelijken en waarin uitsluitend de verplichtingen van de overeenkomstsluitende Partijen zijn vervat, het volgende overeengekomen:

ARTIKEL 1**WERKINGSSFEER VAN HET AKKOORD**

Via hun bevoegde autoriteiten zullen de overeenkomstsluitende Partijen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van de respectieve wetgevingen van de overeenkomstsluitende Partijen met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, daaronder begrepen inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging en de invordering van die belastingen, voor de invordering en de tenuitvoerlegging van belastingvorderingen, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake strafrechtelijke belastingaangelegenheden. De inlichtingen worden uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord en worden als vertrouwelijk behandeld op de wijze die is bepaald in artikel 8. De rechten en de bescherming die door de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte overeenkomstsluitende Partij worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.

ARTIKEL 2**RECHTSGEBIED**

1. Om dit Akkoord te kunnen uitvoeren zal de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij in overeenstemming met dit Akkoord inlichtingen verstrekken, ongeacht of de persoon waarmee de inlichtingen verband houden inwoner of onderdaan is van een overeenkomstsluitende Partij, en ongeacht of de inlichtingen in het bezit zijn van een inwoner of onderdaan van een overeenkomstsluitende Partij.
2. Een aangezochte Partij is niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar autoriteiten noch in het bezit zijn van of onder toezicht staan van personen die zich binnen het rechtsgebied van die Partij bevinden.

ARTIKEL 3**BELASTINGEN WAAROP HET AKKOORD VAN TOEPASSING IS**

1. De bestaande belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, zijn:
 - (a) in het Gemenebest van Dominica, belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de Staat, met inbegrip van douanerechten;

- (b) in België :
 - (i) de personenbelasting;
 - (ii) de vennootschapsbelasting;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting;
 - (iv) de belasting van niet-inwoners;
 - (v) de belasting over de toegevoegde waarde.
- 2. Dit Akkoord is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die door elke overeenkomstsluitende Partij na de datum van de ondertekening van dit Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen dat overeenkomen. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die in de wetgeving zijn aangebracht en die een invloed kunnen hebben op de uit dit Akkoord voortvloeiende verplichtingen van die Partij. Bovendien mogen de belastingen waarop het Akkoord van toepassing is, door de overeenkomstsluitende Partijen in onderlinge overeenstemming via een wisseling van brieven langs diplomatieke weg worden uitgebreid.

ARTIKEL 4

BEGRIPSBEPALINGEN

- 1. In dit Akkoord :
 - (a) betekent de uitdrukking “het Gemeenebest van Dominica” de Staat van het Gemeenebest van Dominica, daaronder begrepen de territoriale wateren daarvan en alle andere maritieme zones en luchtgebieden waarover de Staat van het Gemeenebest van Dominica, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
 - (b) betekent de uitdrukking “België” het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent zij het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en alle andere maritieme zones en luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
 - (c) betekent de uitdrukking “gemeenschappelijk beleggingsfonds of –stelsel” elk instrument voor beleggingen met samengebracht kapitaal, ongeacht de rechtsvorm;
 - (d) betekent de uitdrukking “vennootschap” elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - (e) betekent de uitdrukking “bevoegde autoriteit”:
 - (i) in het Gemeenebest van Dominica, de Minister die verantwoordelijk is voor Financiën of de bevoegde vertegenwoordiger van de Minister;

- (ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
- (f) betekent de uitdrukking “overeenkomstsluitende Partij” het Gemeenebest van Dominica of België, al naar het zinsverband vereist;
- (g) betekent de uitdrukking “strafrecht” elke strafrechtelijke bepaling die als dusdanig wordt aangeduid door het nationale recht, ongeacht of ze opgenomen is in de belastingwetgeving, in de strafwetgeving of in andere wetten;
- (h) betekent de uitdrukking “strafrechtelijke belastingaangelegenheden” belastingaangelegenheden waarbij sprake is van opzettelijke handelingen die krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden;
- (i) betekent de uitdrukking “inlichtingen” elk feit, elke verklaring, elk document of stuk, in welke vorm ook;
- (j) betekent de uitdrukking “de middelen voor het verzamelen van inlichtingen” wetten, reglementen en administratieve of gerechtelijke procedures die een overeenkomstsluitende Partij in staat stellen om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken;
- (k) betekent de uitdrukking “onderdaan” elke burger en elke rechtspersoon, deelgenootschap (*partnership*), vennootschap, trust, nalatenschap, vereniging of elke andere entiteit waarvan de rechtspositie als zodanig is ontleend aan de wetgeving die in het territoriale rechtsgebied van een overeenkomstsluitende Partij van kracht is;
- (l) betekent de uitdrukking “persoon” een natuurlijke persoon, een vennootschap of elke andere vereniging of groepering van personen;
- (m) betekent de uitdrukking “voornaamste klasse van aandelen” de klasse of klassen van aandelen die een meerderheid van de stemrechten in en van de waarde van de vennootschap vertegenwoordigen;
- (n) betekent de uitdrukking “openbaar gemeenschappelijk beleggingsfonds of –stelsel” elk gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel op voorwaarde dat de bewijzen van deelneming, aandelen of andere belangen in het fonds of stelsel gemakkelijk door het publiek kunnen aangekocht, verkocht of ingekocht worden. Bewijzen van deelneming, aandelen of andere belangen in het fonds of stelsel kunnen gemakkelijk “door het publiek” worden aangekocht, verkocht of ingekocht indien de aankoop, de verkoop of de inkoop niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;
- (o) betekent de uitdrukking “beursgenoteerd bedrijf” elke vennootschap waarvan de voornaamste klasse van aandelen genoteerd is aan een erkende effectenbeurs, op voorwaarde dat haar genoteerde aandelen gemakkelijk door het publiek kunnen gekocht of verkocht worden. Aandelen kunnen "door het publiek" gekocht of verkocht worden wanneer de aankoop of verkoop van aandelen niet stilzwijgend voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;

- (p) betekent de uitdrukking “erkende effectenbeurs” elke effectenbeurs die door de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen erkend is;
 - (q) betekent de uitdrukking “aangezochte Partij” de Partij bij dit Akkoord aan dewelke gevraagd is om inlichtingen te verstrekken of die inlichtingen verstrekt heeft ten gevolge van een verzoek;
 - (r) betekent de uitdrukking “verzoekende Partij” de Partij bij dit Akkoord die een verzoek om inlichtingen voorlegt of die inlichtingen heeft ontvangen van de aangezochte Partij;
 - (s) betekent de uitdrukking “belasting” elke belasting waarop dit Akkoord van toepassing is.
2. Elke uitdrukking die niet omschreven is in dit Akkoord heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die overeenkomstsluitende Partij, waarbij elke betekenis overeenkomstig het in die overeenkomstsluitende Partij van toepassing zijnde belastingrecht voorrang heeft op een betekenis die aan de uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die overeenkomstsluitende Partij.

ARTIKEL 5

UITWISSELING VAN INLICHTINGEN OP VERZOEK

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij verstrekt op schriftelijk verzoek van de verzoekende Partij de inlichtingen ten behoeve van de in artikel 1 bedoelde doeleinden. Die inlichtingen worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte Partij die inlichtingen nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden en ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte Partij als strafrechtelijk misdrijf zouden worden aangemerkt indien ze op het grondgebied van de aangezochte Partij plaats zouden vinden. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zal enkel een verzoek om inlichtingen conform dit artikel indienen wanneer zij zelf niet in staat is om de gevraagde inlichtingen door andere middelen te verkrijgen, behalve wanneer het aanwenden van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden.
2. Indien de inlichtingen in het bezit van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij niet toereikend zijn om aan het verzoek om inlichtingen te voldoen, gebruikt de aangezochte Partij alle passende middelen voor het verzamelen van inlichtingen teneinde aan de verzoekende Partij de gevraagde inlichtingen te verstrekken, niettegenstaande het feit dat de aangezochte Partij die inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden.

3. Wanneer de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij daar specifiek om verzoekt, verstrekt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij de inlichtingen die onder dit artikel vallen in de vorm van getuigenverklaringen en gewaarmerkte afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover zulks op grond van haar nationale recht is toegestaan.
4. Elke overeenkomstsluitende Partij zorgt ervoor dat haar bevoegde autoriteit voor de toepassing van dit Akkoord de bevoegdheid heeft om volgende inlichtingen op verzoek te verkrijgen en te verstrekken:
 - (a) inlichtingen die in het bezit zijn van banken, andere financiële instellingen, trusts, stichtingen en personen, daaronder begrepen gevolmachtigden en beheerders, die werkzaam zijn in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon;
 - (b) inlichtingen met betrekking tot het juridisch en economisch eigenaarschap van vennootschappen, deelgenootschappen (*partnerships*), gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen en andere personen, daaronder begrepen inlichtingen aangaande alle personen in een eigendomsketen, en
 - (i) in het geval van gemeenschappelijke beleggingsstelsels, inlichtingen aangaande aandelen, bewijzen van deelneming en andere belangen;
 - (ii) in het geval van trusts, inlichtingen aangaande instellers (*settlers*), beheerders (*trustees*), toezichthouders (*protectors*) en gerechtigden;
 - (iii) in het geval van stichtingen, inlichtingen aangaande stichters, leden van het bestuur van de stichting en gerechtigden; en
 - (iv) in het geval van personen die geen gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts of stichtingen zijn, inlichtingen die gelijkwaardig zijn aan de in subparagrafen (i) tot (iii) vermelde inlichtingen.
5. Niettegenstaande de vorige paragrafen doet dit Akkoord voor de overeenkomstsluitende Partijen niet de verplichting ontstaan om:
 - a) inlichtingen inzake eigendom te verwerven of te verstrekken die betrekking hebben op beursgenoteerde bedrijven of openbare gemeenschappelijke beleggingsfondsen of –stelsels, tenzij die inlichtingen kunnen worden verkregen zonder dat zulks tot onevenredige moeilijkheden leidt;
 - b) inlichtingen te verwerven of te verstrekken waarvoor de wettelijke bewaartermijn in het rechtsgebied van de aangezochte Partij verstreken is en wanneer die inlichtingen in feite niet langer bijgehouden worden;
 - c) inlichtingen te verwerven of te verstrekken die geen betrekking hebben op de belastingplichtige en die in het bezit zijn van of onder toezicht staan van een persoon, niet zijnde de belastingplichtige.
6. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij verstrekt schriftelijk de volgende inlichtingen aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij wanneer zij een verzoek om inlichtingen ingevolge dit Akkoord indient, teneinde de te verwachten relevantie van de gevraagde inlichtingen aan te tonen :

- (a) de identiteit van de persoon op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft;
 - (b) de periode waarvoor de inlichtingen worden gevraagd;
 - (c) de aard van de gevraagde inlichtingen en de vorm waarin de verzoekende Partij die inlichtingen bij voorkeur wenst te ontvangen;
 - (d) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden;
 - (e) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij;
 - (f) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich op het grondgebied van de aangezochte Partij bevinden of dat ze in het bezit zijn van of onder toezicht staan van een persoon die onder de bevoegdheid van de aangezochte Partij valt;
 - (g) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van of toezicht heeft over de gevraagde inlichtingen;
 - (h) een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met dit Akkoord;
 - (i) een verklaring dat de verzoekende Partij alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft gebruikt om de inlichtingen te verkrijgen, met uitzondering van de middelen die tot onevenredige moeilijkheden zouden leiden.
7. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij stuurt de gevraagde inlichtingen zo spoedig mogelijk naar de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij. Om een snel antwoord te verzekeren bevestigt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij schriftelijk de ontvangst van een verzoek aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij, en stelt de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij binnen 60 dagen vanaf de ontvangst van het verzoek in kennis van eventuele gebreken aan het verzoek.
8. Wanneer de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij er niet in geslaagd is de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken binnen 90 dagen vanaf de ontvangst van het verzoek, of wanneer zij geconfronteerd wordt met hindernissen bij het bezorgen van de inlichtingen of wanneer zij weigert de inlichtingen te verstrekken, brengt zij de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij daarvan onmiddellijk schriftelijk op de hoogte, waarbij wordt ingegaan op de redenen waarom de inlichtingen niet konden worden verkregen en verstrekt, of op de hindernissen of de redenen voor de weigering.

ARTIKEL 6

BELASTINGCONTROLES IN HET BUITENLAND

1. De aangezochte Partij mag, voor zover zulks mogelijk is overeenkomstig haar interne recht en nadat de verzoekende Partij binnen een redelijke voorafgaande termijn de vraag daartoe stelde, toestaan dat vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij het grondgebied van de aangezochte Partij betreden in verband met

een verzoek om natuurlijke personen te ondervragen en documenten te onderzoeken, met voorafgaande schriftelijke toestemming van de betrokken natuurlijke personen. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij in kennis van het tijdstip en de plaats van de geplande ontmoeting met de betrokken natuurlijke personen.

2. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij mag de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij, overeenkomstig haar interne recht, vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij toestaan om aanwezig te zijn bij het ter zake dienstige gedeelte van een belastingcontrole op het grondgebied van de aangezochte Partij.
3. Wanneer het in paragraaf 2 van dit artikel bedoelde verzoek wordt ingewilligd, stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij die de controle uitvoert de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zo spoedig mogelijk in kennis van het tijdstip en de plaats van de controle, van de identiteit van de autoriteit of de persoon die gemachtigd is om de controle uit te voeren en van de procedures en voorwaarden die door de aangezochte Partij vereist worden voor het uitvoeren van de controle. Elke beslissing aangaande het uitvoeren van de belastingcontrole wordt genomen door de aangezochte Partij die de controle uitvoert overeenkomstig haar interne recht.

ARTIKEL 7

MOGELIJKHEID EEN VERZOEK AF TE WIJZEN

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij mag weigeren bijstand te verlenen
 - (a) wanneer het verzoek niet conform dit Akkoord werd ingediend;
 - (b) wanneer de verzoekende Partij niet alle op haar eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer de aanwending van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden; of
 - (c) wanneer het bekend maken van de gevraagde inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde.
2. Dit Akkoord verplicht een aangezochte Partij niet tot het verstrekken van inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen op voorwaarde dat inlichtingen zoals omschreven in artikel 5, paragraaf 4, niet als een geheim of handelswerkwijze behandeld worden op grond van het enkele feit dat ze voldoen aan de in die paragraaf vastgelegde criteria.
3. Dit Akkoord verplicht een overeenkomstsluitende Partij niet tot het verkrijgen of verstrekken van inlichtingen die vertrouwelijke communicatie tussen een cliënt en een advocaat of andere erkende wettelijke vertegenwoordigers zouden bekendmaken, wanneer die communicatie :
 - (i) plaatsvindt in het kader van het zoeken of het geven van juridisch advies; of

- (ii) plaatsvindt om te worden gebruikt in het kader van een gerechtelijke actie die al bezig is of die in overweging wordt genomen.
- 4. De bescherming van de vertrouwelijkheid (*legal privilege*) is niet van toepassing op inlichtingen die in het bezit worden gehouden met het doel een overtreding in de hand te werken, en niets in dit artikel belet een advocaat of een erkende wettelijke vertegenwoordiger de naam en het adres van een cliënt mee te delen wanneer zulks geen inbreuk vormt op de bescherming van de vertrouwelijkheid.
- 5. Een verzoek om inlichtingen mag niet worden afgewezen op grond van het feit dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt door de belastingplichtige.
- 6. De aangezochte Partij is niet verplicht om inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken die de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij ingevolge haar eigen recht of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden niet zou kunnen verkrijgen ingevolge een geldig verzoek dat onder soortgelijke omstandigheden overeenkomstig dit Akkoord zou worden ingediend door de aangezochte Partij.
- 7. De aangezochte Partij mag een verzoek om inlichtingen afwijzen indien de verzoekende Partij die inlichtingen vraagt met het oog op de toepassing of de tenuitvoerlegging van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij of van een daarmee verband houdende verplichting, die discriminatie inhoudt van een inwoner of onderdaan van de aangezochte Partij ten opzichte van een inwoner of onderdaan van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt.

ARTIKEL 8

VERTROUWELIJKHEID

- 1. Alle inlichtingen die door een overeenkomstsluitende Partij ingevolge dit Akkoord zijn verkregen worden als vertrouwelijk behandeld en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) binnen het rechtsgebied van de overeenkomstsluitende Partij die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in dit Akkoord bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen of bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gebracht van enige andere persoon, entiteit of autoriteit of van enig ander rechtsgebied zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.
- 2. Wanneer de uitwisseling van inlichtingen betrekking heeft op een natuurlijke persoon waarvan de identiteit is vastgesteld of kan worden vastgesteld, worden de bepalingen van Hoofdstuk 6, in het bijzonder artikel 199, van de Economische Partnerschapsovereenkomst tussen de Cariforum-staten enerzijds, en de Europese

Gemeenschap en haar lidstaten anderzijds, van 15 oktober 2008 dienovereenkomstig toegepast.

ARTIKEL 9

KOSTEN

Tenzij de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen anders overeenkomen, worden indirecte kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand gedragen door de aangezochte Partij en worden directe kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand (daaronder begrepen de kosten voor het inschakelen van externe raadgevers in verband met rechtszaken of anderszins) gedragen door de verzoekende Partij. De respectieve bevoegde autoriteiten plegen van tijd tot tijd overleg met elkaar aangaande dit artikel, en in het bijzonder pleegt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vooraf overleg met de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij wanneer de kosten voor het verstrekken van inlichtingen betreffende een specifiek verzoek naar verwachting aanzienlijk zullen zijn.

ARTIKEL 10

REGELING VOOR ONDERLING OVERLEG

1. Wanneer er tussen de overeenkomstsluitende Partijen moeilijkheden of twijfelpunten mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van dit Akkoord trachten de bevoegde autoriteiten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming op te lossen.
2. Naast de in paragraaf 1 bedoelde overeenstemming kunnen de bevoegde autoriteiten van de Partijen onderlinge overeenstemming bereiken aangaande de procedures die moeten gevolgd worden ingevolge de artikelen 5, 6 en 9.
3. De bevoegde autoriteiten van de Partijen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen voor de toepassing van dit artikel.

ARTIKEL 11

UITVOERINGSWETGEVING

De overeenkomstsluitende Partijen nemen alle wetgevende maatregelen die nodig zijn om te voldoen aan en ter uitvoering van de bepalingen van dit Akkoord.

ARTIKEL 12**INWERKINGTREDING**

De overeenkomstsluitende Partijen stellen elkaar schriftelijk langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van hun binnenlandse procedures die voor de inwerkingtreding van dit Akkoord vereist zijn. Het Akkoord zal in werking treden op de datum van de laatste van de kennisgevingen en zal van toepassing zijn :

- (a) wat strafrechtelijke belastingaangelegenheden betreft : op die datum; en
- (b) wat alle andere aangelegenheden betreft waarop artikel 1 van toepassing is : op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden.

ARTIKEL 13**BEËINDIGING**

1. Elke overeenkomstsluitende Partij kan dit Akkoord beëindigen door schriftelijk langs diplomatieke weg kennis te geven van de beëindiging.
2. Die beëindiging zal van kracht worden op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van zes maanden vanaf de datum waarop de andere overeenkomstsluitende Partij de kennisgeving van de beëindiging ontvangen heeft.
3. Niettegenstaande het beëindigen van dit Akkoord blijven de overeenkomstsluitende Partijen gebonden door de bepalingen van artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge dit Akkoord werden verkregen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Akkoord hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 26 februari 2010, in de Engelse taal.

**VOOR DE REGERING VAN HET
KONINKRIJK BELGIE**

**VOOR DE REGERING VAN
HET GEMENEBEST VAN
DOMINICA**

AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE GOVERNMENT OF THE COMMONWEALTH OF DOMINICA
ON
THE EXCHANGE OF INFORMATION WITH RESPECT TO TAX MATTERS

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE GOVERNMENT OF THE COMMONWEALTH OF DOMINICA
ON
THE EXCHANGE OF INFORMATION WITH RESPECT TO TAX MATTERS**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE GOVERNMENT OF THE COMMONWEALTH OF DOMINICA

WHEREAS the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Commonwealth of Dominica (“the Contracting Parties”) recognise the need for co-operation and the exchange of information in criminal and civil tax matters;

WHEREAS the Contracting Parties wish to enhance and facilitate the terms and conditions governing the exchange of information with respect to tax matters;

WHEREAS the Contracting Parties recognise that they will not engage in “fishing expeditions” or request information that is unlikely to be relevant to the tax affairs of a given taxpayer;

NOW, therefore, the Contracting Parties desiring to conclude an Agreement in order to facilitate the exchange of information with respect to tax matters which contains obligations on the part of the Contracting Parties only, have agreed as follows:

ARTICLE 1**SCOPE OF AGREEMENT**

The Contracting Parties, through their competent authorities, shall provide assistance through exchange of information that is foreseeably relevant to the administration and enforcement of the respective laws of the Contracting Parties concerning taxes covered by this Agreement, including information that is foreseeably relevant to the determination, assessment, and collection of such taxes, the recovery and enforcement of tax claims, or the investigation or prosecution of criminal tax matters. Information shall be exchanged in accordance with the provisions of this Agreement and shall be treated as confidential in the manner provided in Article 8. The rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the Requested Contracting Party remain applicable to the extent that they do not unduly prevent or delay effective exchange of information.

ARTICLE 2**JURISDICTION**

1. To enable this Agreement to be implemented, information shall be provided in accordance with this Agreement by the competent authority of the Requested party without regard to whether the person to whom the information relates is, or whether the information is held by, a resident or national of a Contracting Party.
2. A Requested Party is not obliged to provide information which is neither held by its authorities nor in the possession or control of persons who are within its territorial jurisdiction.

ARTICLE 3**TAXES COVERED**

1. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in respect of the Commonwealth of Dominica, taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the State, including customs duties;
 - (b) in respect of Belgium,
 - (i) the individual income tax;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) the income tax on legal entities;
 - (iv) the income tax on non-residents;
 - (v) the value added tax.

2. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes imposed by either Contracting Party after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of the existing taxes if the competent authorities of the Contracting Parties so agree. The competent authorities of the Contracting Parties shall notify each other of any substantial changes in laws which may affect the obligations of that Party pursuant to this Agreement. Furthermore, the taxes covered may be expanded by mutual agreement of the Contracting Parties in the form of an exchange of letters through the diplomatic channel.

ARTICLE 4

DEFINITIONS

1. In this Agreement:
 - (a) the term “the Commonwealth of Dominica” means the State of the Commonwealth of Dominica, including the territorial waters thereof and any other area in the sea and in the air within which the State of the Commonwealth of Dominica in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
 - (b) the term “Belgium” means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
 - (c) the term “collective investment fund or scheme” means any pooled investment vehicle, irrespective of legal form;
 - (d) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (e) the term “competent authority” means:
 - (i) in respect of the Commonwealth of Dominica, the Minister responsible for Finance, or the Minister’s authorised representative;
 - (ii) in respect of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (f) the term “Contracting Party” means the Commonwealth of Dominica or Belgium as the context requires;
 - (g) the term “criminal laws” means all criminal laws designated as such under domestic law, irrespective of whether contained in the tax laws, the criminal code or other laws;
 - (h) the term “criminal tax matters” means tax matters involving intentional conduct which is liable to prosecution under the criminal laws of the Requesting Party;
 - (i) the term “information” means any fact, statement, document or record in any form whatever;
 - (j) the term “information gathering measures” means laws, regulations, and administrative or judicial procedures enabling a Contracting Party to obtain and provide the requested information;

- (k) the term “national” means any citizen and any legal person, partnership, company, trust, estate, association, or any other entity deriving its status as such from the laws in force in the territorial jurisdiction of a Contracting Party;
 - (l) the term “person” means an individual, a company, or any other body or group of persons;
 - (m) the term “principal class of shares” means the class or classes of shares representing a majority of the voting power and value of the company;
 - (n) the term “public collective investment fund or scheme” means any collective investment fund or scheme, provided the units, shares or other interests in the fund or scheme can be readily purchased, sold or redeemed by the public. Units, shares or other interests in the fund or scheme can be readily purchased, sold or redeemed “by the public” if the purchase, sale or redemption is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;
 - (o) the term “publicly traded company” means any company whose principal class of shares is listed on a recognised stock exchange provided its listed shares can be readily purchased or sold by the public. Shares can be purchased or sold “by the public” if the purchase or sale of shares is not implicitly restricted to a limited group of investors;
 - (p) the term “recognised stock exchange” means any stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting Parties;
 - (q) the term “Requested Party” means the party to this Agreement which is requested to provide or has provided information in response to a request;
 - (r) the term “Requesting Party” means the party to this Agreement submitting a request for or having received information from the Requested Party;
 - (s) the term “tax” means any tax covered by this Agreement.
2. Any term not defined in this Agreement shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Contracting Party, any meaning under the applicable tax laws of that Contracting Party prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Contracting Party.

ARTICLE 5

EXCHANGE OF INFORMATION UPON REQUEST

1. The competent authority of the Requested Party shall provide upon request in writing by the Requesting Party information for the purposes referred to in Article 1. Such information shall be exchanged without regard to whether the Requested Party needs such information for its own tax purposes or the conduct being investigated would constitute a crime under the laws of the Requested Party if it had occurred in the territory of the Requested Party. The competent authority of the Requesting Party shall only make a request for information pursuant to this Article when it is unable to obtain the requested information by other means, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty.

2. If the information in the possession of the competent authority of the Requested Party is not sufficient to enable it to comply with the request for information, the Requested Party shall use all relevant information gathering measures to provide the Requesting Party with the information requested, notwithstanding that the Requested Party may not need such information for its own tax purposes.
3. If specifically requested by the competent authority of the Requesting Party, the competent authority of the Requested Party shall provide information under this Article, to the extent allowable under its domestic laws, in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of original records.
4. Each Contracting Party shall ensure that its competent authority, for the purposes of this Agreement, has the authority to obtain and to provide upon request:
 - (a) information held by banks, other financial institutions, trusts, foundations and any person, including nominees and trustees, acting in an agency or fiduciary capacity;
 - (b) information regarding the legal and beneficial ownership of companies, partnerships, collective investment schemes, trusts, foundations, and other persons including information on all persons in an ownership chain, and
 - (i) in the case of collective investment schemes, information on shares, units and other interests;
 - (ii) in the case of trusts, information on settlors, trustees, protectors and beneficiaries;
 - (iii) in the case of foundations, information on founders, members of the foundation council and beneficiaries; and
 - (iv) in the case of persons that are neither collective investment schemes, trusts or foundations, equivalent information to the information in subparagraphs (i) to (iii).
5. Notwithstanding the preceding paragraphs, this Agreement does not create an obligation on the Contracting Parties to obtain or provide:
 - a) ownership information with respect to publicly traded companies or public collective investment funds or schemes, unless such information can be obtained without giving rise to disproportionate difficulties;
 - b) information which exceeds a legally required time period for retaining that information in the jurisdiction of the Requested Party and where that information is in fact no longer kept;
 - c) information in the possession or control of a person other than the taxpayer that does not relate to the taxpayer.
6. The competent authority of the Requesting Party shall provide the following information in writing to the competent authority of the Requested Party when making a request for information under this Agreement in order to demonstrate the foreseeable relevance of the information to the request:
 - (a) the identity of the person under examination or investigation;
 - (b) the period for which the information is requested;
 - (c) the nature of the information requested and the form in which the Requesting Party would prefer to receive that information;

- (d) the tax purpose for which the information is sought;
 - (e) the reasons for believing that the information requested is foreseeably relevant to the administration or enforcement of the tax laws of the Requesting Party;
 - (f) grounds for believing that the information requested is present in the territory of the Requested Party or is in the possession or control of a person within the jurisdiction of the Requested Party;
 - (g) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession or control of the requested information;
 - (h) a statement that the request is in conformity with this Agreement;
 - (i) a statement that the Requesting Party has pursued all means available in its own territory to obtain the information, except those that would give rise to disproportionate difficulty.
7. The competent authority of the Requested Party shall forward the requested information as promptly as possible to the competent authority of the Requesting Party. To ensure a prompt response, the competent authority of the Requested Party shall confirm the receipt of a request in writing to the competent authority of the Requesting Party and shall notify the competent authority of the Requesting Party of any deficiencies in the request within 60 days of receipt of the request.
8. If the competent authority of the Requested Party has been unable to obtain and provide the information requested within 90 days of receipt of the request, or if obstacles are encountered in furnishing the information, or if the competent authority of the Requested Party refuses to provide the information, it shall immediately inform the competent authority of the Requesting Party in writing, explaining the reasons for its inability to obtain and provide the information, or the obstacles encountered or the reasons for its refusal.

ARTICLE 6

TAX EXAMINATIONS ABROAD

1. The Requested Party may, to the extent permitted under its domestic laws, and following reasonable notice from the Requesting Party, allow representatives of the competent authority of the Requesting Party to enter the territory of the Requested Party in connection with a request to interview individuals and examine records with the prior written consent of the individuals concerned. The competent authority of the Requesting Party shall notify the competent authority of the Requested Party of the time and place of the intended meeting with the individuals concerned.
2. At the request of the competent authority of the Requesting Party, the competent authority of the Requested Party may, in accordance with its domestic laws, allow representatives of the competent authority of the Requesting Party to be present at the appropriate part of a tax examination in the territory of the Requested Party.

3. If the request referred to in Paragraph 2 of this Article is granted, the competent authority of the Requested Party conducting the examination shall, as soon as possible, notify the competent authority of the Requesting Party of the time and place of the examination, the authority or person authorised to carry out the examination, and the procedures and conditions required by the Requested Party for the conduct of the examination. All decisions regarding the conduct of the examination shall be made by the Requested Party conducting the examination in accordance with its domestic laws.

ARTICLE 7

POSSIBILITY OF DECLINING A REQUEST

1. The competent authority of the Requested Party may decline to assist:
 - (a) where the request is not made in conformity with this Agreement;
 - (b) where the Requesting Party has not pursued all means available in its own territory to obtain the information, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty; or
 - (c) where the disclosure of the information requested would be contrary to public policy.
2. This Agreement shall not impose upon a Requested Party any obligation to provide information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, provided that information described in Article 5(4) shall not be treated as a secret or trade process merely because it meets the criteria in that paragraph.
3. This Agreement shall not impose on a Contracting Party the obligation to obtain or provide information which would reveal confidential communications between a client and an attorney, solicitor or barrister or other admitted legal representatives where such communications are:
 - (i) produced for the purposes of seeking or providing legal advice; or
 - (ii) produced for the purposes of use in existing or contemplated legal proceedings.
4. Information held with the intention of furthering an offence is not subject to legal privilege, and nothing in this Article shall prevent an attorney, solicitor, or barrister, or admitted legal representative from providing the name and address of a client where doing so would not constitute a breach of legal privilege.
5. A request for information shall not be refused on the ground that the tax liability giving rise to the request is disputed by the taxpayer.
6. The requested Party shall not be required to obtain and to provide information which the competent authority of the requesting Party would not be able to obtain under its own laws or in the normal course of administrative practice in response to a valid request made in similar circumstances from the requested Party under this Agreement.

7. The Requested Party may decline a request for information if the information is requested by the Requesting Party to administer or enforce a provision of the tax law of the Requesting Party, or any requirement connected therewith, which discriminates against a resident or national of the Requested Party as compared with a resident or national of the Requesting Party in the same circumstances.

ARTICLE 8

CONFIDENTIALITY

1. Any information received by a Contracting Party under this Agreement shall be treated as confidential and may be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) in the jurisdiction of the Contracting Party concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use such information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The information may not be disclosed to any other person or entity or authority or any other jurisdiction without the express written consent of the competent authority of the Requested Party.
2. In case of exchange of information in respect of an identified or identifiable individual, the provisions of Chapter 6, in particular the Article 199 of the Economic Partnership Agreement of 15 October, 2008 between the Cariforum States and the European Community and its Member States shall be applied accordingly.

ARTICLE 9

COSTS

Unless the competent authorities of the Contracting Parties otherwise agree, indirect costs incurred in providing assistance shall be borne by the Requested Party, and direct costs incurred in providing assistance (including costs of engaging external advisers in connection with litigation or otherwise) shall be borne by the Requesting Party. The respective competent authorities shall consult from time to time with regard to this Article, and in particular the competent authority of the requested Party shall consult with the competent authority of the Requesting Party in advance if the costs of providing information with respect to a specific request are expected to be significant.

ARTICLE 10

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where difficulties or doubts arise between the Contracting Parties regarding the implementation or interpretation of this Agreement, the competent authorities shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement.

2. In addition to the agreements referred to in Paragraph 1, the competent authorities of the Parties may mutually agree the procedures to be used under Articles 5, 6 and 9.
3. The competent authorities of the Parties may communicate with each other directly for the purposes of this Article.

ARTICLE 11

IMPLEMENTATION LEGISLATION

The Contracting Parties shall enact any legislation necessary to comply with, and give effect to, the terms of this Agreement.

ARTICLE 12

ENTRY INTO FORCE

The Contracting Parties shall notify each other in writing through the diplomatic channel of the completion of their necessary internal procedures for the entry into force of this Agreement. The Agreement shall enter into force on the date of the later of the notifications, and shall have effect:

- (a) for criminal tax matters on that date; and
- (b) for all other matters covered in Article 1, in respect of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force or, where there is no taxable period, in respect of taxes due in respect of taxable events taking place on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force.

ARTICLE 13

TERMINATION

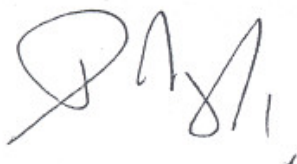
1. Either Contracting Party may terminate this Agreement by serving a notice of termination in writing through the diplomatic channel.
2. Such termination shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of notice of termination by the other Contracting Party.

3. Notwithstanding any termination of this Agreement, the Contracting Parties shall remain bound by the provisions of Article 8 with respect to any information obtained under this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Brussels, this ...26... day ofFebruary..... 2010, in duplicate in the English language.

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE KINGDOM OF BELGIUM:**

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE COMMONWEALTH OF DOMINICA:**

